

SÜMEG ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K., félévre 4 K., negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egyesség szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

Új megyés püspökünk.

Királyunk öfelsége az ősi veszprémi püspöki székre Rott Nándor esztergomi kanonokot, pápai prelátest nevezte ki.

Ez a kinevezés igen közelről érdekel minket, sümegieket. Sümeget a veszprémi püspökséghez IX. századot meghaladt ősi kötelékek fűzik. Itt emelkedik városunk északi pontján a püspökségnek még a XIII. század végén épült hatalmas váromladéka, Sümeg határában terülnek el a püspökség gyönyörű erdei, viruló mezőgazdasága, a veszprémi püspök banderimában küzdöttek eleink, amikor kibontotta lobogóját a haza védelmére. És nagy vitézül küzdöttek, akár csak a most dúló világháború véres özőnében, mutatja az, hogy a Sümeg népet Veszprém egyik érdemes püspöke *szabad legényekké* tette.

Az idők haladása megváltoztatta a polgári és gazdasági viszonyokat a püspök és Sümeg lakossága között, de a lelki szálakat, amelyek a főpásztorhoz fűzik, szinte megérintés nélkül hagyta.

A történelmi múlt emlékeivel átitott lélek igaz, benső örömeivel fogadtuk Rott Nándornak kinevezését is. Már az a tény, hogy királyunk őt hívta el a magyar kat. főpapi stállumok egyik legfényesebbikébe, tanubi-

zonysága annak, hogy Rott Nándor kiváló ember. S a hírek, amelyek jövetelét megelőzték, mind arról beszéltek: hogy Veszprém püspöki széke méltó egyházteljedelmet kapott. Nagy tehetségével nagy szív is egyesül, akitől joggal várja ennek a népes egyházmegyének lakossága, hogy korunknak hatalmas szociális érzésétől áthatva, vezére lesz az erkölcsi, szellemi és anyagi élet minden megnyilvánulásában egyaránt.

Sümeg a veszprémi püspökség második székhelye. Mikor Veszprémet a török uralta, a püspökök lakása a sümegi vár volt. Mikor ez a vár vilám és tűziveszedelem miatt romlásnak indult, a nagy püspök, Biró Márton, Sümege, a vár tövében, püspöki rezidenciát építtetett. Utódai is gyakran keresték föl sümegi kastélyunkat, hogy Sümege, ennek festői szép vidékén pihenjék ki a nagy egyházmegye kormányzásának fáradalmait.

Bizonyára eljő hozzánk új püspökünk is, hogy megismerje dús egyházmegyéjének első kincsét: Sümeget és második otthonát, rezidenciáját.

Most, kinevezése alkalmával szeretettel és hódolatos üdvözléssel köszöntjük, ha hozzánk jő: kinyílt lélekkel, kitért kebellet fogadjuk.

Legyen a mindenható Isten áldása kinevezésén, életén, egész működésén annak, ki az Úr nevében jő!

A H. T. és a cséplőgép.

A gazda dolgozott egész tavaszon és nyáron át, fizette a gazdasági munkához szükséges fizetendőket, utána járt az utánajárandóknak mindenféle lehetetlen központnál, keresztülvergődött ezerféle rendelet, központ, hivatal, formáság elképzeltetlen tuskés drótakadályain és mikor készen van a termés, odaáll a cséplőgéphez a H. T. és elszedi a termést maximált áron, a gazdának pedig hagy havi 15 kilogrammot.

Igy írja ezt elő a legújabb miniszteri rendelet. Pár hónapja valami pihent agyvelőben megszületett a szabadalmazott bölcsesség: rekviráljunk a cséplőgépnek és mindjárt meg is valósítják a kitűnő eszmét.

Ennél nincs egyszerűbb valami. Tetszik tudni, Magyarországon csak a magyar gazda az, akit erőlyesen fölön kell csipni, nehogy kijátsza a hatósági rendelkezéseket. A magyar gazda ott van a lövészárokban tizenhétől 50 éves korig, irodától nem kerül ki belőle. A gazdának elrekvirálják a lovát, a szekérét. Rekvirálták eddig is a termését és visszaták neki majdnem dupla áron azt, amit vetőmagnak visszaadni jónak láttak. Sertést nem igen tarthat, mert a korpát központositották, tehát korpa a gazda számára nincs.

Ünnepi vers.

Te vagy a jóság, szeretet, áldás,
Szemed a béke, kezed a csend,
Te vagy a boldog életre-váltás.

Te vagy a napfény, sugaras, tiszta,
Szavad az ének, ajkad a dal,
Hangodat szomjas szívem felissza.

Te vagy az esti, lány mesemondás,
Lelked a távol, mely ideint,
Én az előttem imába-omlás.

Te vagy a harcok ünnepi bére,
Isteni kézből bús csata nyert,
Haj, de kemény volt küzdeni érte.

Te vagy a messze, bílszke ígérlet,
Rólad az álmok száz hite szól:
Te vagy a jövőből felém zengő élet.

Por Tamás.

A tizedik Isonzó csata.

Irta: Egy tűzérhadnagy.

Végre hozzájutok, hosszasan számolok
be az itteni dolgokról, s arról az óriási küz-

deletről, melyben az utóbbi hetekben részünk volt, s melyből, hála a jó Istennek, épségben kerültem ki. Kezdem az elejéről. Május 12-iké hajnalban elkezdte az olasz offenzívájának tűzérési előkészítését. Én még Szt. ben voltam az aknavető kurzuson. Itt, 20 kilométernyire a front mögött reggel 4 óra körül felriadtunk az öröletes ágyúzásra, s rögtön gondoltuk, hogy tanfolyamunkat fel fogják oszlatni. Ugy is lett, este én már — bőrig ázva — az ezrednél voltam, s egyenesen a megfigyelőbe mentem. Elég biztos hely, csak 8 méternyire mélyen a sziklába vágott kavernában kellett azt a 3—4 órát aludni, amire az embernek naponta alkalma volt. Persze ez abszolút nedves hely, a víz csepegett a szikláról, de legalább az ember élete biztonságban volt.

Fenségesen borzalmas látvány a terep képe! A híres Paiti Hrib nevű hegytetőről kezdve lehetett a vonalunkat, Konstanjevicát, Hudilogot, le Janinanóig, háttérben a St. Michelét, Podgorát, az Isonzó csillogását, mögöttünk pedig a tengert, s oldalt a híres Germada hegyet, Triest kulcsát. Az idő ekkor már isteni szép, verőfényes májusi nap volt, zöld minden, s virágzó gyümölcsfák egyrészt s a Karzti napfényben izzó sziklákat másrészt. Ez az egész terep a szó szoros értelmében tele robbanásokkal, első vonalunk teljesen füstben és porban, egy-egy mérges gázlővedék sárgászöld robbanó pontja vált ki néha az öröletes

por és füstömegeből. És rengett, remegett az egész föld! A robbanások zaja is összefolyt, úgy, hogy egy forrongó titáni üsthöz hasonlított az egész.

Mi feszült idegekkel lestük távcsöveinket s csak gyengén viszonztuk az ellenség tűzérési tüzeit, egész lassan lőtük első vonalukat, s gyülekező helyüket. Így ment egész nap, végre délután 4-kor a-ben levő első olasz árkokból kiugrott az első pár ember és rohant állásaink felé. „Sperrfeuer gráduusz,” „zárótűz” kiáltotta valamennyi figyelő s pár másodpercre rá a rettenetes erőt képviselő hatalmas tűzérésünk ráfeküdt az olaszra.

Mindenféle kaliberű ágyú, a 8 cm.-estől a 42-esekig elkezdte okádni a tüzet. Ment a „nagyzárótűz”. Hát — dacára hosszas frontszolgálatomnak, ilyet még nem láttam! A szó legszorosabb értelmében valóságos tűzeső, acél- és vas-zápor hullott a mi és az olasz állások közé s az első olasz vonalra. Ha néha-néha a szél fellebbentette ezt a fátyolt, kővályogva, ide-oda szaladgáló olaszokat lehetett látni, a következő pillanatban megint por és füst borított mindent. No és mit meséljek sokat, egyetlenegy digó sem tudott a mi frontunkon, a honvédtűzerek zárótűzén átmenni! A bakák, akik míg az olasz pergőtűze zugott felettük, szorongtak kavernáik mélyén s csak a tűzérésget bírálták, miért nem felel az olasznak, ebben a pillanatban lenyílgözve a „nagyzárótűz” kolosszális és

Aki vaggonszámra adott át becsületesen a H. T.-nek, az egy félzsák korpát sem kapott a saját gabonája után sem. Most aztán nehogy egy szem gabonával több maradjon neki, mint amennyit a H. T. szakközege, bizományosa, vagy mi a csudája meghagyni jónak lát, rekvirálnak a cséplőgépnél.

Hát hiszen jól van, rekviráljanak a cséplőgépnél, ne adjanak senkinek alkalmat arra, hogy fölös készletét elvonja a közfogyasztás elől. Csak az nem megy sehogy a magyar ember fejébe, mirevaló ez a drákói szigor éppen csak a magyar gazdával szemben?

Ha a gazdát ráncba szedik mindjárt a cséplőgépnél, következnek hasonló jó másutt is. Tessék a szövetyáraknál Ausztriában rögtön a szövetyáraknál rekvirálni a szövetyárt és maximális áron forgalomba hozni, a cérna ára úgy felhízott, hogy abból kötelet lehetne venni. Tessék rekvirálni a cérnát a cérnagárakban és maximális áron átadni a közönségnek. A cipőgyárak, hála a Bórközpontnak, horribilis nyereségeket raknak zsebre. Miért nem rekvirálják a cipőket a gyárban? Szerszámot, gazdasági eszközöket a gazda rémséges magas áron tud beszerezni, ha egyáltalán hozzá jut. Miért nem rekvirálják és maximálják azokat az eszközöket is, amelyekkel a gazda a rekvirált és maximált termékeket előállítja? Rekvirál a H. T. csizmát, ruhát, kaszát, kapanyelet, kocsikenyőcsőt tüzelőt a gazdának?

Hja, mondják erre, nem lehet mindent rekvirálni, mert akkor a gyáros egyszerűen becsukja a boltot. És ha a gazda is erre a gondolatra jut?

Amint a H. T. egész működése a többi gazdasági vonatkozású központtal együtt hibás irányban halad, féltő, hogy épp olyan elhibázott a legújabb rekvirációs rendelet is. Zaklatást, bosszúságot okoz és egyáltalán nem lelkesíti a gazdát arra, hogy a jövő évben foko-

zott munkával igyekezzék földjét megművelni. Ellenkezőleg. Elkeseredés fog fakadni a rendelet nyomában, más semmi.

Pedig az új miniszterelnök azt mondta, hogy a termést fokozni kell, hogy a termelőket lelkesíteni kell minél fokozottabb munkára, hogy ebből a célból őket munkájuk megérdemelt jutalmához kell juttatni. No bizony szép jutalom -- a H. T. ügynöke, aki a cséplőgépnél tartja a zsákot és el is viszi, míg a magyar gazdának felkopik az álla!

Gazdakörökben felmerült a gondolat, hogy mozgalmat indítanak a rekvirációs rendelet módosítása iránt, ezzel egyidejűleg pedig követelni fogják, hogy a H. T., a Korpaközpont és más gazdasági vonatkozású központok személyzetében a gazdák is képviselve legyenek. Ha már ezeket a központokat a háborúval együtt el kell szenvednünk, legalább olyan emberek is legyenek ott, akik szakemberek, gazdák, akik termelők.

Ha a Cipőközpontba nem ültettek vasuti bakereket és a Bórközpontba harangöntőket, miért kell a gazdasági termelés irányítását gazdák helyett laikusokra bízni?

Egy földesgazda.

Háborus árak.

— Főlfelé megy. —

Az utókor számára följegyezzük, hogy a világháború harmadik évében hova jutott az emberiség az árdrágítás terén. Hogy ennek a hallatlan és kegyetlen állapotnak kik az okozói, azt most ne bolygassuk, hanem egy fogalmat, egy rém komor szót állítsunk bűnbakul: minden rossznak, nyomorúságnak, átoknak, bánatnak és pusztulásnak oka a háború.

Hogy az összehasonlításokra rátérjünk, álljon itt néhány olyan árucikknek az ára, amelyeknek termelési költségei egyáltalán nem, vagy csak csekély mértékben emelkedtek s bármily bőségben teremnek is, az árak 6—10-szer annyi, mint előbb volt. Ez az, amit nem tud senki megnyugvással vi-

selni, mert ha pl. az iparcikkek árai, anyaghiány és a munkabérek emelkedése miatt megtízszereződtek, hát ez természetes, de hogy miért fizetünk ma egy liter cseresznyéért 1.40 koronát, holott előbb 10 fillérért kaptuk, hát ez már sok. A széna mázsája 4 koronáról 60—70 koronára, a rézgalic kilója 69 fillérről 18—25 koronára, a tej literje 14 fillérről 70—100 fillérré, a tojás darabja 5—6 fillérről 40—44 fillérré, egy fej káposzta 4 fillérről 20—24 fillérré, egy liter cukorkorsó 16 fillérről 1.20 K-ra, egy kiló vaj ára 2 K-ról 10—12 koronára, egy liter tejfel ára 64 fillérről 3.60 koronára, egy kiló túró 70 fillérről 3 koronára emelkedett és így tovább. A szőlőkötöző raffiáról ne is beszéljünk, mert az nem szállítható. Ahelyett vidékünkön használják a bőven termő sást, amelyből egy kilónyi 4—5 fillérről egy koronára, vagyis mázsánként 100 koronára emelkedett.

Folytathatnánk az áremelések felsorolását a végtelenségig, de ezt a néhányat is, mint bennünket legközelebből érdeklőt, a történeti megörökítés szempontjából közöljük, hozzátevére azon szomorú megállapítást, hogy lehet még rosszabbul is, ha a természet nem vigasztal meg bennünket bő termésekkel.

Mert hogy a régi olcsóság bármi téren is visszaálljon, arra a most élő nemzedék alatt kevés reményünk lehet.

Addig pedig: főlfelé megy...

H I R E K.

Köz- és magántisztviselők beszerzési csoportja.

Nem régen, csak a nyár folyamán, alakult meg Sümegen a *Köz- és magántisztviselők beszerzési csoportja*, mely hatalmas programot adott, melyet keresztül fog vinni, tagjai érdekében.

Az egyesület vezetője minden feltűnés elkerülésével, hangyaszorgalommal látott hozzá munkájához: dolgozott, leveleztek, értekeztek s mindezt minden zaj, reklám nélkül.

S íme első pontja a programnak, már teljesítve van. — Tudjuk nagyon jól, hogy nálunk fát most nagy nehézséggel fűközik beszerezni. Ime, akik aggódva néztek elbe annak a kellemetlenségnek, hogy ha el fogy a fájuk, nem lesz mit égetniük, ma már megnyugvással tekintenek az udvarokon felhalmozott szép cserhasábokra, melyet a csoport vezetője most szállít mindenki-nek házhoz, aki tagja az egyesületnek.

eddig soha nem látott nagyságtól és hatásától, kiugráltak a földdel egyenlő árakra s ha egy-egy olasz valahogy átjutott a tűzesőn, „gyere Cadorna, felszántom a hasadat” kiáltásokkal fogadták. Felesleges mondanom, hogy ilyen állig egy pár akadt, s ez az egypár ember is természetesen megtörve és szó nélkül adta meg magát.

Igy ment ez 13. 14 és 15-én, az olaszok egymásután rohantak állásainknak, de a hatalmas tűzönkön nem juthattak át s gyalogságunknak, mely egész idő alatt kavernában ült, a legminimálisabbak voltak a veszteségei. Persze extazisukban leborultak működésünk előtt s a legnagyobb elragadtatással beszéltek rólunk. E három nap örökké dicső lesz tűzérdandárunk és ezredünk történetében s a mi általunk védett szakaszok kivétel nélkül birtokunkban maradtak. 16-án majdnem teljes volt a csend, 17—18 ismét esemény nélkül telt el, G-nél azonban folytak a harcok, úgy látszott, Cadorna ott akart döntést kieroszakolni. Amint azután a következmények mutatják, ez elég rosszul, majdnem genitálisan felépített haditerv volt, hogy elvonja a Karszt lensikről a figyelmet. Azt látták az olaszok, ha itt a tűzéréség úgy működik mint eddig, akkor ők semmire sem mennek. Elsősorban is tehát el kellett volna halgattatni minket, különösen a rajvonaltól nem messze álló s rohamoszlopaikat teljesen oldalozó tábori

ágyus ütegeket. A 13—15-iki „nagy zárótűz” alatt folytonosan felettünk keringtek repülőik, persze mi erre való tekintet nélkül nyomtuk a zárótűzet. Állásaink tehát el voltak árulva! Ütegeinket körülülte ilyen gránátölcserékkel. Baj szerencsére nem történt. Másnap a tenger felől 32.4 cm-es hajóágyúkkal kezdtek löni ránk. Harmadnap egy messzehordó 10 cm-es angol fiteg gránátjait kaptuk. Huszonharmadikán reggel 4 órakor kezdődött a tánc, amilyen még nem volt. A 13-iki pergőtűz gyerekláték volt ehhez képest. Kisült Cadorna ravasz csele. Eddig forszírozta, hogy a frontról esetleg csapatokat vigyünk oda. Csak egyről feledkezett meg, hogy a Karszt fensiket magyarok védik. Reggel 4-től délután 4-ig tartott a pergőtűz s akkor már ütegeink is tűz alatt állottak. A 28-as hajóágyú, az angol ütegek, a többi kisebbek ontották ránk a lüzet, gáztréderek explodáltak, csakhogy a honvéd ütegeket elhallgattatni nem lehetett. De 11-kor egy nagy lövedék nem messze esett le tőlem, a légnyomás földhöz vágott s a fejemen is ütést éreztem, beszaladtam a fedezékbe s ekkor már csurgott is a vér az arcomon. Egy kő repült fejemhez s ez megsebzett. Bekötöttem s dolgoztam tovább, csak felvettem egy acélsisakot, nehogy a dolog megismétlődjék.

Nagyszerűen dolgozott tovább az fiteg. D. u. 4-kor sűrű tömegében megindult az olasz

gyalogság, udinei csapatok, toskanai gránátosok. S ekkor az ellenséges tűzéréség teljesen ránk irányult, a honvéd tűzéréségre. Nehéz órák voltak, félelmetes percek, de ment a „nagy zárótűz” szünet nélkül. Hullottak az olaszok állásaink előtt. Éreztük fölényünket s szórtuk fejükre a srappellt, gránátot. Ropant hevesen támadtak az olaszok 24, 25 és 26-án, de állásainkhoz egy olasz sem férhetett. Így ment ez ahol a hadosztályunk gyalogsága állott, 20-as, 31-es honvédek! Állásainkat kivétel nélkül megtartottuk.

Meg is jött a parancs a hadseregparancsnokságtól: „Hódolat és bámulattal adozunk a 41-ik tűzérdandárnak hősi és eredményes magatartásáért.” És tegnap öfelsége ezredünk küldöttségének gratulált: „gyönyörűen dolgoztak a honvédtüzerek”, mondá.

Pünkösd vasárnap csend lett. Ekkor kimentem a rajvonalba. Nem győztek dédelgetni! Hisz ezredüknek 8 ember veszteségük volt csak s állásaikhoz sem jutottak az olaszok.

2 hét óta csend van s várjuk a következő lsonzó csatát, mely -- reméllem -- ehhez hasonlóan a mi dicsőségünkkel fog végződni, melyben talán a jóságos Isten továbbra is velem lesz!

Most pedig a közeljövőben: a gabnaszükséglet beszerzése lesz második program-pontja a vezetőségnek. S egy igen nagy gondot vesznek le ezzel mindenkinek nyakáról, hiszen jól tudjuk, mily nehézségek voltak a liszt beszerzése körül az elmúlt évben is.

Később jön a szén, a fa második része, rum stb. Szóval minden, ami szükséges és aminek beszerzése egyes embernek nagy fáradságába és vesztésébe kerül.

A vezetőség lelkiismeretes gondossággal vette kezébe az ügyeket és buzgón, fáradhatatlanul, minden eszközt és időt felhasználva teremti be a lakók szükségletét. Ez a szép, teljes, szociális program, ugy lát-szik, ilyen kezekben biztos helyen van és a köz. és magántisztviselők nyugodt szívvel nézhetnek a jövő tél elébe, mely mindig aggodással töltötte el a szíveket, ezekben a háborus esztendőkbén.

— **Kitüntetés.** Böhm Sándor, sümegi gőzmolnár az ellenség előtti tanúsított hősi magatartásáért a vitézségi érem szalagján a koronás vaskeresztet nyerte el.

— **A sümegi vöröskereszt egyeslet Péter-Pál napi gyűjtésének eredménye.** Polgári iskolás növendékek fáradoztak érte. Az elnökséghez küldetett: 1. számu iven jegyezve, 25 K, 2. Bricht Margit gyűjtése 8 K 20 f. 3. Gróf Bözsi gyűjtése 10 K 36 f. 4. Klein Rózi gyűjtése 10 K 40 f. 5. Radó Mariska gyűjtése 2 K 66 f. 6. Závodnik Ilonka gyűjtése 8 K 50 f. 7. Bachinger Bözsike gyűjtése 4 K 40 f. 8. Bereczky Esz-tike gyűjtése 30 K. 9. Kántor Mariska gyűjtése 11 K. 10. Kohlman Margit gyűjtése 23 K 60 f. 11. Kozma Györgyi gyűjtése 1 K. 12. Mauthner Rózsika gyűjtése 10 K 50 f. 13. Várkonyi Stella gyűjtése 18 K 50 f. 14. Geiger Margit gyűjtése 9 K 10 f. 15. Gróf Stefi gyűjtése 7 K 87 f. 16. Németh Olga gyűjtése 6 K. 17. Abel Ilonka gyűjtése 18 K 2 f. 18. Grósz Rózi gyűjtése 28 K 80 f. 19. Török Matild 13 K 50 f. Összesen 247 K 41 f. Perselyekben találtak: Abel Ilonka 11 K 53 f. Weisz Sári 7 K 31 f. Weisz Rózi 6 K 81 f. Kohlman Margit 5 K 55 f. Lövinger Erzsébet 4 K 12 f. Kántor Mariska 1 K 54 f. Várkonyi Stella 1 K 53 f. Összesen 38 K 38 f. — Taiabér Ilona Bazsíról 27 K 8 f. Nyírad községből 10 K, Kisgyőr-ből jegyzőség 27 K 2 f. Bazsi jegyzőség 39 K 32 f. Összesen 103 K 42 f. A fődösszeg 389 K 21 f. A ténykedésről felvett jegyzőkönyvben Cserny Mariska polgári leányiskolai igazgatónak, egyesületünk titkárnak szives támogatásáért, a gyűjtéssel fáradozóknak, az előjáróságoknak, valamint a hazafias érzelmű adakozóknak itt nyilvánosan a vöröskereszt egyeslet nevében hála köszönetet mondunk. Sümeg, 1917 július 14-én. Bánfi Alajos elnök.

— **Cukor a gyümölcsbefőzéshez.** Az orsz. közvélemezési hivatal 220 vagon cukrot ad a háztartásoknak gyümölcsbefőzésre. A cukrot a vármegyék veszik át a legszigorubb ellenőrzés mellett osztják ki a háztartások között. Csak azok a háztartások kapnak, amelyek megbizonyíthatólag ezelőtt is foglalkoztak gyümölcsbefőzéssel Kávéházak, vendéglők, cukrászok ebből a mennyiségből nem kaphatnak. A cukor csak a szeptember 30-ig befőzhető gyümölcsbefőzéshez szolgál. A későbbi gyümölcsfajok eltevéséhez külön utalnak ki cukrot.

— **Mi lesz a befőzéshez szükséges cukorral?** Lapunk cserépdányaitól arról értesültünk, hogy Zala, Somogy, Veszprém és Fehér vármegye nagyobb városaiban és községeiben a befőzéshez szükséges cukrot már megkapta a közönség, vagy annak ki-utalása folyamatban van. A Somogyi Hirlap példái a következőket írja: A nyári gyümölcsök befőzésére 3000 kg. cukor utaltatott ki. Ennek szétosztása a legközelebbi napokban fog megtörténni. A rendes havi cukor kontingens kiutalása és szétosztása a legnagyobb rendben és pontossággal történt, sőt már a jövő havi részlet is ki van utalva. — A Veszprémi Hirlap szerint Veszprém

vármegye részére 300 métermássa cukrot utaltak ki, amely a lakosság között aránylagosan lesz szétosztva. Máshonnan is kedvező híreket vettünk. — A cseresznyeszezon már elmúlt, a meggy, ribizke és málnaszzezon a végét járja és a közönség még mindig nem juthat a befőzéshez szükséges cukorhoz, pedig az most nemcsak szükséges volna, hanem részben már késő is. A hatóság figyelmét nyomatékosan felhívjuk ennek a visszás, káros állapotnak a megszüntetésére, mert fontos közvélemezési kérdéssről van szó.

— **A katonai börtönintézet irodahelyiségét.** V. Nádor-utca 2. szám alól IV. Molnár-utca 53. szám alá helyezte át.

— **Revizió alá veszik az iparigazolványokat.** Az Országos Közvélemezési Hivatal elnöke a gyümölcs és zöldségtermékek horribilis árfelejtésének megakadályozása céljából leiratot intézett az elsőfokú iparhatóságokhoz, hogy gyümölcs és zöldségárúsitás céljaira csak olyanoknak adjanak iparigazolványt, akik ezt az ipart már 1914-ben is gyakorolták, amivel megakadályozni azt, hogy a konjunkturák kedvező kihasználása céljából az újdonsült kereskedők egész légiója vesse rá magát erre az iparágára s a szent hévben, hogy a kedvező fizetést egymás elöl elhalásszák, az árak örületes egymásra ígéréssel drágítsák a helyi és a vidéki piacokon a gyümölcs és zöldség árát. A rendelet alapján legközelebb alapos revizió alá veszik az ilyen iparigazolványokat s azokat, akik 1914-ben még nem fizték ezt a foglalkozást, megfosztják iparuktól. Ez a rendelkezés természetesen nem érinti azokat a piaci árusokat, akik a helybeli szükségletek kielégítése céljából árusítanak, miután ez a működésük nem kereskedés, csak kofalkodás s ezt a törvény iparigazolványhoz nem köti.

— **Mikor lehet az új gabonából vásárolni?** Alig hogy megkezdődött az aratási munka, s ez a kérdés máris élénken foglalkoztatja a lakosságot, — számosan már vásárlási engedélyért is fordulnak a hatóságokhoz — holott a vásárlási alkalom és módzatok tekintetében még semmi részletes intézkedés nem történt. Az idén közvetlenül a termelőtől vásárolni nem is lehet, mert a gabonatermesztés a cséplés időpontjától külön terményátvevő bizottságok által a Haditerménynek adják át. Magánosok csak az átadás befejezte után vásárolhatnak gabonát, még pedig ugyanazon bizottságok közbenjöttével a Haditerményről. Ebből természetesen következik, hogy a gabonavásárlási igazolványok ügye még nem aktuális. Ilyeneket kiadni, mint mondottuk, a részletes kormányintézkedés hiánya miatt sem lehet, ezenfelül Sümegben az okból sem, mert nem tudjuk, hogy a vásárlási jogosultságnak a szomszéd járásokra való kiterjesztése ügyében kedvező döntés fog-e történni. Az eddigi rendelkezés szerinti ugyanis kanizsai lakos csak Sümegben rekvirált készletekből vásárolhatna, ezek pedig vajmi csekélyek lesznek.

— **Burgonyát nem szabad a postán kiszállítani.** A kereskedelmi miniszter a buza, rozs, árpa, tengeri- és rizsliszt postai forgalmának korlátozásáról kiadott rendelkezési kiterjesztette a Burgonyára is. E szerint Magyarország területén kivülös helyekre burgonyát tartalmazó csomagokat postán szállítani tilos. Ez a rendelet július 1-én lépett életbe.

— **Deák otthon fiuinternátus Szombathelyen.** Ezen állami felügyelet alatt álló intézetben a vidéki tanulók kellemes otthoni találnak, teljes ellátással. Tessék érdeklődni. (Köszegi utca 46.)

— **A segédszolgálatosok ujravizsgálata.** A honvédelmi miniszterium a segédszolgálatosok ügyében humánus rendeletet hozott. Eszerint az összes pótzászlóaljknál bizottság alakítandó a célból, hogy ezek minden alkalommal vizsgálják meg, vajjon a segédszolgálatosok törődöttsége nem olyan foku-e, hogy a katonai szolgálat egészségi állapotukat hátrányosan befolyásolja. Ha a bizottság úgy véli, hogy a segédszolgálatosra

káros hatással van a további szolgálatban tartás, az illetőt haladéktalanul újabb földvizsgálatra kell küldeni, ahol a katonai kötelekkel való elbocsátását kell kimondani. Eddig a segédszolgálatot ilyen címen nem lehetett szabadságotolni.

— **Bábaöszöntődjak.** A szombathelyi bábaképzőtanfolyamot kellő számu jelentkező miatt megtartani nem lehetett. Az ok bizonyára az volt, hogy a hallgatók kevés áll. Ösztöndíjban részesültek. Alispánunk figyelmesteti a községek előljáróit, hogy a belügyminiszter az ösztöndíjat 360 kor-ra emelte föl. Együttal föl hívja a községek vezetőit, hogy amennyiben okl. bábak nincsenek, a szeptemberi tanfolyamra kiválasztott jelentkezőket küldjenek.

— **Karlsbadba kenyér és lisztjegyeket kell vinni.** Karlsbad város tanácsa arra kéri a Magyarországból oda utazókat, hogy az itteni kenyércédulákat vigyék magukkal. Ugyanis a karlsbadi hatóság csak a magyar hatóságok által kiadott kenyérjegyek ellenében szolgáltatja ki az ottani kenyérjegyeket. Aki nem visz lisztcedulát magával, azt úgy tekintik, mint aki kenyérrel és liszttel el van látva. Tehát minden odautazó fürdővendégnek saját érdeke, hogy vagy kenyércédulát, vagy pedig az esetleges liszt-készletét vigye magával, mert különben kenyér nélkül marad. A karlsbadi városi tanács egyúttal azt is közli, hogy Karlsbadba csakis arcképes igazolvánnyal lehet utazni.

— **A balatoni gőzhajózás.** A balatoni gőzhajók június 20-ától Keszthelyt is érintik. Siófok és Keszthely között, minden állomást érintve, a gőzhajó a következőképp közlekedik: Siófokról indul vasárnap és hétfőn reggel 5 óra 25 perckor és kedden délután 2 óra 30 perckor. Keszthelyre érkezik vasárnap és hétfőn déli 12 óra 55 perckor és kedden este 6 óra 55 perckor. Keszthelyről indul vasárnap délután 2 óra 30 perckor, továbbá kedden és szerdán reggel 6 órakor. Kedd — ez a kiránduló nap, — amikor Keszthelyről Siófokig és vissza ugyanaz nap alatt tehető meg az út.

— **Életmentő kabát.** A minap Margit-major fölött nagy zivatar vonult el. Hertelendy Ferenc földbirtokos uradalmában egy béres négy ökröt legeltetett a mezőn s mikor a zivatar kitört, az ökröket haza akarta hajtani. Utközben eszébe jutott, hogy kabátját a mezőn felejtette. Visszafordult tehát de alig tett két három lépést, a villám lecsapott az ökrök közé. Mind a négy állat azonnal megdöglött. A béresnek szerencsére az ijedtségen kívül semmi baja sem történt s elmondhatja, hogy az ő életét a kabátja mentette meg, mert ha az ökrök közelében marad ő is menthetetlenül elpusztul.

Felelős szerkesztő Horvát Imre.

Szerkesztőtárs: Németh Böske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor

☒ ☒ ☒ ☒ ☒

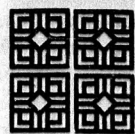
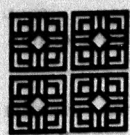
MŰVÉSZ- MLAPOK

óriási választékban kaphatók

Horvát Gábornál,

Sümege.

☒ ☒ ☒ ☒ ☒

Mindennemű

nyomtatványokat

izléses kivitelben, jutányos áron készít

Horvát Gábor

könyvnyomdája, Sümegen.

Mindennemű

könyvkötőmunkák

elkészítetnek.

